

og arveanmeldelse samt opgørelse efter skiftelovens § 78, medmindre udfærdigelsen på grund af boets størrelse eller indviklede beskaffenhed vil være omstændelig eller kræve særlige undersøgelser.

Udvalget foreslog bestemmelsen ophævet som en konsekvens af forslaget om udvidet adgang til retshjælp hos advokater. Man forudsatte dog, at skifteretterne fortsat ydede vejledning i boer af enkel beskaffenhed.

Forslaget kritiseres i en del af de indhentede udtalelser. *Den danske Dommerforening* anfører således, at den gældende ordning, hvorefter de fleste boer berigtiges som retshjælp, er tilfredsstillende både for publikum og for skifteretterne, der hele tiden har kontrollen med, at boerne berigtiges uden forsinkelse. Der spares derved et meget betydeligt arbejde med kontrol, udfærdigelse af erindringskrivelser o. lign.

Efter justitsministeriets opfattelse bør skifteretterne fortsat yde retshjælp i nogenlunde samme omfang som hidtil. Den udvidede adgang til retshjælp hos advokater bør dog medføre, at skifteretterne i noget videre omfang end nu henviser til advokat, navnlig hvor retshjælpen vil være særlig tidkrævende for skifteretten.

Bestemmelsen i § 14, stk. 2, foreslås derfor opretholdt, idet man dog *dels* — efter indstilling af retsplejerådet — har erstattet opregningen af dokumenter med en mere almindelig angivelse af området for retshjælpen, *dels* har søgt at præcisere, at retshjælp ikke skal ydes, når dette vil være særligt tidkrævende for skifteretten.

Det er ikke meningen med bestemmelsen udtømmende at angive, i hvilket omfang skifteretterne bør yde vejledning. Kildeskattelovens regler om dødsbøbeskatning, og især kravet om, at der også i privatskiftede boer skal indgives en opgørelse til skattemyndigheden over boets aktiver og passiver med angivelse af den skattemæssige værdi af aktiver, der er genstand for afskrivning m. v., vil således stille skifteretterne over for en ny vejledningsopgave. Hvor tvivlen vedrører et skatteteknisk spørgsmål, må vejledningspligten dog påhvile skattemyndigheden, jfr. afsnit III, 2, i bemærkningerne til det fremsatte forslag om ændring af kildeskattelovens regler om beskatning af dødsboer.

Den gældende bestemmelse i § 14, stk. 3, bemyndiger justitsministeren til at fastsætte takster for udførelsen af den ovenfor nævnte retshjælp. Sådanne takster er fastsat ved cirkulære nr. 180 af 1. juli 1959.

Bestemmelsen foreslås ophævet af udvalget. Justitsministeriet kan tiltræde dette.

Som det fremgår af den ovenfor refererede udtalelse fra *Den danske Dommerforening* er ydelse af retshjælp i lige så høj grad i skifteretternes som i publikums interesse. Under hensyn hertil og til, at retshjælp kun skal ydes, hvor det ikke vil være særligt tidkrævende for skifteretterne, synes det mindre rimeligt at opretholde en afgiftspligt. Hertil kommer, at såfremt man ville opretholde afgiftspligten, måtte den undergives så væsentlige begrænsninger, at dens praktiske betydning formentlig ville blive ringe.

Således måtte afgiften afskaffes for så vidt angår udfærdigelse af anmeldelser om hensiddet i uskiftet bo og om privat skifte. Ved nogle skifteretter udfærdiges sådanne anmeldelser i dag som retshjælp mod afgift. Ved andre skifteretter tages anmeldelserne direkte til skiftebogen, således at der ikke bliver tale om afgift. En sådan forskelsbehandling bør efter justitsministeriets opfattelse ikke oprettholdes.

Det ville endvidere være nødvendigt at begrænse pligten til at betale afgift til boer, hvis formuemasse overstiger 10.000 kr. Efter § 30, nr. 1, i forslaget til lov om retsafgifter er offentligt behandlede boer, hvis formuemassen ikke overstiger 10.000 kr., fritaget for skifteafgift. Det ville ikke være rimeligt, om der skulle svares afgift for retshjælp i boer, der — hvis de blev overtaget af skifteretten til offentlig behandling — ville være fritaget for afgift.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget vil afskaffelsen af afgiften betyde en indtægtsnedgang for staten på ca. 700.000 kr. årlig.

Det bemærkes, at der i § 46 i det lovudkast der er optaget i „Betænkning om retsafgiftslovgivningen“ (nr. 377/1965) findes en bestemmelse om afgift for retshjælp. Bestemmelsen er ikke medtaget i det fremsatte forslag til lov om retsafgifter, idet man fandt det mest hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om denne afgift blev løst i forbindelse med det nu foreliggende lovforslag.

Til nr. 2.

Lovudkastet § 1, nr. 2.

Ændringerne, der er af redaktionel karakter, er en følge af den ændrede affattelse af kapitel 31.

Til nr. 3 og 4.

Ændringerne, der vedrører sammensætningen af politirådet, er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 5.

Lovudkastet § 1, nr. 3.

Betænkningen side 53-67, 71-72 og 77.